

Tématem této diplomové práce je stanovování a negociace překladových norem v právním prostředí. Práce vychází z teoretických poznatků o překladu právních textů a z teoretických prací o překladových normách, zejména z prací Gideona Touryho, Thea Hermanse, Andrewa Chestermana a dalších autorů. Cílem práce je konfrontovat tyto teoretické poznatky s každodenní praxí překládání v právním prostředí.

Výzkumnou metodou práce je kvalitativní sociologický výzkum, konkrétně kombinace analytických postupů metody zakotvené teorie podle sociologů Strausse a Glasera a sběru dat formou tzv. "rozhovorů zaměřených na problém" a zkoumání dokumentů. Výzkumu se zúčastnilo celkem 10 respondentů - překladatelů, kteří jsou nebo byli zaměstnanci advokátní kanceláře.

Překlad v prostředí advokátní kanceláře je z hlediska procesů stanovování a negociace překladových norem velice specifický. Klíčovou otázkou je odpovědnost za překlad. Překladatel v advokátní kanceláři není za konečnou podobu překladu odpovědný - za překlad jako součást právní služby nebo právního poradenství je odpovědný advokát. Tato skutečnost má důsledky pro vzájemné vztahy mezi překladatelem a právníkem jako autorem originálu a zadavatelem překladu.

Překladatel nemá za těchto okolností možnost stanovit ani prosadit vlastní normu, jelikož nemá kontrolu nad celým překladovým procesem a nad finálním zněním překladu.

Ve všech ohledech své práce je prakticky závislý na právníkovi, což mimo jiné vede k jeho frustraci a v některých případech i k rezignaci na aktivní přístup ke stanovení vlastních norem.

Získané poznatky mohou pomoci osvětlit procesy a objektivní podmínky stanovování překladových norem v právním prostředí a mohou vést k přehodnocení překladatelských procesů v advokátních kancelářích.